

ת"פ 39735/04/14 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד הדר טכניקום חקלאות ובניה בע"מ, איאד אבו חמיד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39735-04-14 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' הדר
טכניקום חקלאות ובניה בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: בית המכס ומע"מ ירושלים

המאשימה

נגד

1. הדר טכניקום חקלאות ובניה בע"מ
2. איאד אבו חמיד ע"י עו"ד מוחמד חלאילה

הנאשמים

גזר דין

רקע

נאשמת מס' 1 (להלן: **הנאשמת**) היא חברה שעיסוקה בניה ויזמות ונאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) הוא מנהלה. שני הנאשמים הורשעו, על סמך הודאתו של הנאשם, בעבירות של ניכוי תשומות ללא מסמך כדין בנסיבות מחמירות. הודאת הנאשמים באה בעקבות הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והוסכם כי המאשימה תגביל את טיעונה ביחס לנאשם לעונש מאסר של 27 חודשים.

על פי עובדות כתב האישום בו הודה הנאשם, בשנים 2009-2012 ביצעה הנאשמת עסקאות והיתה חייבת בתשלום מס. על מנת להתחמק מתשלום מלוא המס בו היתה הנאשמת חייבת, כללו הנאשמים בדו"חות התקופתיים של הנאשמת שהוגשו בין אוקטובר 2009 למרץ 2012, חשבוניות מס כוזבות של 14 עוסקים שונים, עמם לא ביצעו הנאשמים כל עסקה וניכו שלא כדין את סכום המס הכלול בהן. הנאשמים התחמקו באמצעות החשבוניות הכוזבות מתשלום מס ערך מוסף בסכום כולל של 2,527,000 ש"ח.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על חומרת העבירות וסכום המס הגבוה אשר הנאשם התחמק מלשלמו. לאור אלה ביקשה להשית עליו את הרף הגבוה של ההסדר, קרי 27 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם שם דגש על הודאתו של הנאשם, נסיבותיו האישיות ומצבו הבריאותי המשפחתי. כן הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, או מאסר קצר. במסגרת טיעונו הציג פסיקה שונה וכן תיעוד רפואי הנוגע לנאשם.

הנאשם ביקש לומר את דברו, וביקש כי בית המשפט ינהג בו מידת הרחמים.

מתחם העונש

הנאשמים ניכו שלא כדין מס תשומות בסכום כולל של מעל 2.5 מליון ש"ח. הם פעלו בצורה שיטתית ומאורגנת, תוך שימוש בחשבוניות כוזבות של 14 עוסקים שונים, לאורך תקופה של כשנתיים וחצי. מכל בחינה אפשרית, המעשים מהווים שליחת יד לקופת הציבור.

שני ערכים מוגנים נפגעו בשל מעשי הנאשמים, ערך השוויון בנטל המס וערך הפגיעה בקופה הציבורית.

מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים חשובים, מדובר בעבירות אשר הפתוי לבצען גדול, רווחים גבוהים בצדן וסיכויי התפיסה נמוכים. לפיכך מדיניות ענישה ראויה אמורה להרתיע נאשמים מבצוע עבירות דומות.

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות דומות יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר מבצעייהן. בפסיקה ניתן דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מהן. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבות האישיות של העברין יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל:

"כבר נפסק לא אחת כי יש להתייחס לעבריינות המס בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח ... על יסוד גישה זו, הותוותה בפסיקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה והגמול, ולבכרם על פני נסיבותיו האישיות של העברין".

וכן ר' רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל, רע"פ 3995/15, יאסר זלבאני ורע"פ 7779/15, דני כץ.

בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להביא בחשבון את סכום המס הגבוה שנוכה שלא כדין (מעל 2.5 מליון ₪), השימוש בחשבוניות של 14 עוסקים שונים ופרק הזמן המשמעותי בו בוצעו העבירות (שנתיים וחצי).

לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים בהם הורשעו הנאשמים הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שנה וחצי ועד ארבע שנים, מאסר מותנה וקנס (בכל הנוגע לנאשם) וקנס כספי לנאשמת.

כאמור, במסגרת ההסדר המאשימה הגבילה את עצמה לעונש שלא יעלה על 27 חודשי מאסר, וההסדר מתיישב עם המתחם ועם רמת הענישה הנוהגת.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

המחדלים

מוסכם על הצדדים כי המחדלים מושא האישום לא הוסרו. ב"כ הנאשם תלה את הענין במצבו הכלכלי הקשה של עמוד 2

הנאשם.

נסיבות אישיות של הנאשם

הנאשם כיום בן 45, נשוי ואב לששה ילדים, הגדול בן 21 והקטן בן שלוש שנים. עובד מזה כשנתיים כשכיר. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי משפחת הנאשם היא במקור מיאטה, אך נאלצה לעזוב את מקום מגוריה ולעבור לבית צפאפה, בשל התנכלויות מהן סבלו בני המשפחה. עוד עולה, כי הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות.

בכל הנוגע לעבירות, עלה מהתסקיר כי הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו וטען בפני שירות המבחן כי החשבוניות אותן ניכה הן של חברות אשר ביצעו עימו עסקאות אמת. לדברי הנאשם, חטאו הוא בכך שטעה ולא בדק מסמכים אשר הוצגו לפניו במהלך פעילותה של הנאשמת. הנאשם הסביר לשירות המבחן שהודה על מנת לסיים את ההליך הפלילי. ב"כ הנאשם הבהיר במהלך ישיבת הטעונים לעונש, כי הנאשם אינו מבקש לחזור בו מהודאתו, למרות דבריו בפני שירות המבחן.

להערכת שירות המבחן, אמנם הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עברניים, אך קיים אצלו טשטוש גבולות בין המותר לאסור והוא מתקשה לקבל אחריות על מעשיו. עם זאת, השירות העריך כי להליך הפלילי היתה השפעה מרתיעה על הנאשם.

לאור עמדת הנאשם, שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, אשר הביאה לחסכון בזמן שיפוטי ויש בה קבלת אחריות למעשיו, לפחות מן הבחינה הפורמלית. כן זקפתי לזכותו העדרן של הרשעות קודמות.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שהמחדלים מושא כתב האישום, חוב מס של מעל 2.5 מליון ש"ח, לא הוסרו, למרות חלוף הזמן הניכר מאז ביצוע העבירות ולמעשה מדובר בחוב אבוד. הפסיקה קובעת, כי המנעות מהסרת מחדלים היא נסיבה מחמירה, גם כאשר מדובר בנאשם אשר אינו יכול לשלם את חובו בשל חסרון כס. ר' למשל רע"פ 7773/16, חננאל נ' מדינת ישראל, מיום 26.10.16, שם נפסק:

"אציין, בהקשר זה, כיצד קבית משפט השלום בקביעתו כי אתאי-הסרת המחדל מצידו של המבקש שישלשקולר ולרלוונטילחומרה, ואין לקבל את ההטענות כי אין לנתון זה כל משקל, אך בשל כך שאין ביכולתו של המבקש להסיר את המחדל."

ר' גם רע"פ 5557/09, שוסטרמן נ' מדינת ישראל, שם נפסק בעניינו של מי שקיבל הפטר מתשלום חובו המס, במסגרת הליכי פשיטת רגל:

"בית משפט זה ציין פעמים רבות, כי בעבירות כלכליות ועבירות המס בכלל זה, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה (ראו בעניין זה ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721, 727 (2004); ע"פ

624/80 חברת וייס ורנסט נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 211, 217-218 (1981)). נטיית בתי המשפט ליתן משקל להסרת המחדל על ידי העברין מטרתה להפחית את חומרת המעשים בדיעבד בכך שלפחות החסר בקופה הציבורית שנוצר עקב העבירות נרפא. ברי כי ככל שחסר זה בקופה הציבורית נותר, אף אם מסיבה זו או אחרת אין עוד אפשרות לגבות אותו מעובר העבירה במישור האזרחי, לא ניתן לראות בכך הפחתה בחומרת המעשים ולראות בכך משום "הסרת המחדל" במישור שיקולים זה.

עוד הבאתי בחשבון לחובת הנאשם את העובדה שלא הפנים את הפסול שבמעשיו, כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן.

אני ער לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. עם זאת, המעשים האחרונים בהם הורשע הנאשם בוצעו בשנת 2012 וכתב האישום הוגש כשנתיים לאחר מכן. בשים לב לאופי העבירות ומורכבותן, אין מדובר בשיהוי ניכר. לפיכך, אביא את חלוף הזמן בחשבון, אך משקלו של נתון זה אינו רב.

לאור כל אלה, יש להשית על הנאשם עונש, הנמצא בציוד הבינוני-נמוך של מתחם העונש ההולם. כפי שפרטתי למעלה, על פי ההסדר שבין הצדדים, המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 27 חודשי מאסר. לאור חומרת המעשים ונסיבות המקרה, ובמיוחד בשים לב לכך שחוב מס של מעל 2.5 מליון ש"ח לא שולם, עונש זה נראה הולם, שלא לומר מקל.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשמת:

קנס בסך 1,000 ש"ח, אשר ישולם עד ליום 1.1.17.

הנאשם:

- א. עשרים ושבעה חודשי מאסר בפועל. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה בענין. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 15.1.17.
- ג. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. קנס בסך 200,000 ש"ח או חצי שנה מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.17.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ז, 17 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.